

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/27/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201931
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201931.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Poľnohospodárske družstvo LČV so sídlom v Čimhovej, so sídlom 027 12 Čimhová, IČO: 00 001 805, zast. JUDr. Ondrejom Kellerom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o všeobecnej správnej žalobe, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23.01.2018 č. k. 5S/285/2015-52, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Žalobou z 18.11.2015, podanou na poštovú prepravu 18.11.2015 a doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) 20.11.2015 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2763/2015-640 z 31.08.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1387/17952/2013 z 26.06.2015 o poskytnutí podpory formou jednotnej platby na plochu, podpory formou vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach, podpory formou doplnkovej platby na plochu a o zrušení rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1387/17847/2013 z 07.05.2014.

2. Vzhľadom na podanie správnej žaloby oneskorene správny súd v zmysle § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) žalobu odmietol. Dôvodil tým, že z obsahu spisového materiálu a z pripojeného administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 16.09.2015. Dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby plynula do 16.11.2015. Žaloba žalobcu z 18.11.2015 bola osobne podaná na pošte v Humennom 18.11.2015. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba bola podaná po uplynutí

zákonnej lehoty na podanie správnej žaloby.

II.

3. Voči uzneseniu správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z 31.01.2018 z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (ako to vyplýva z doplnenia kasačnej sťažnosti z 15.06.2018) .

4. Sťažovateľ popiera, že preskúmané rozhodnutie prevzal žalobca 16.09.2015. Ako dôkaz žalovaný uviedol doručku s dátumom 16.09.2015, na ktorej je podpis o prevzatí sťažovateľom. Sťažovateľ v zastúpení U. K. Č. popiera, že 16.09.2015 prevzal sporné rozhodnutie doručované poštovou prepravou, ale prevzal ho až 18.09. 2015, t.j. koniec lehoty na podanie správnej žaloby pripadá na deň 18.11.2015. Sťažovateľovi nebolo umožnené nahliadnuť na predmetnú doručku tak, aby mohol posúdiť, či naozaj ako štatutár a jediná osoba oprávnená konať v mene žalobcu prebrala predmetné rozhodnutie už 16.09.2015 a nie 18.09.2015 ako on sám tvrdí. Táto otázka je podľa názoru sťažovateľa zásadného právneho významu pre posúdenie začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby a teda i zákonnosti a správnosti procesného postupu konajúceho súdu.

5. Záverom sťažovateľ žiadal uznesenie správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko je podľa jeho názoru predčasné.

6. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 26.03.2018 navrhol kasačnú sťažnosť odmietnuť resp. ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko správny súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, oboznámil sa s celým spisovým materiálom a vyvodil správny právny záver. Žalovaný je toho názoru, že správny súd celý prípad správne posúdil, procesnoprávne nepochybil a vychádzal zo správneho právneho záveru. Kasačnú sťažnosť označil žalovaný za neprípustnú.

III.

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na formálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu v rozsahu a z dôvodov podanej kasačnej sťažnosti spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

8. Napadnutým uznesením správny súd odmietol správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. d) S.s.p., preto sa kasačný súd predovšetkým zaoberal, či bolo odmietnutie žaloby zákonné, a to s poukazom na dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.

Podľa § 98 ods. 1 písm. d) S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

9. Najvyšší súd musí na prvom mieste uviesť, že vzhľadom k tomu, že kasačná sťažnosť z 31.01.2018 neobsahovala dôvod kasačnej sťažnosti vymedzený v ustanovení § 440 S.s.p., bol sťažovateľ vyzvaný na jej doplnenie. Sťažovateľ v podaní z 15.06.2018 doplnil dôvod kasačnej sťažnosti keď uviedol, že podal kasačnú sťažnosť s poukazom na § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. opierajúc sa o odôvodnenie uvedené v kasačnej sťažnosti z 31.01.2018.

Podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

10. Dôvod kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, čo považuje v uvedenej právnej veci za ustálenú rozhodovaciu prax a v čom podľa jeho názoru vidí odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe. Sťažovateľ však v kasačnej sťažnosti ani len nespomenul, v čom sa správny súd mal pri odmietnutí žaloby odkloniť od

ustálenej rozhodovacej praxe, čoho sa má týkať ustálená rozhodovacia prax a ani nespomenul žiadne rozhodnutie, ktoré by tento dôvod kasačnej sťažnosti podporilo.

11. K odôvodneniu kasačnej sťažnosti týkajúceho sa otázky zachovania lehoty na podanie žaloby kasačný súd uvádza, že rovnako ako správny súd zistil, že preskúmané rozhodnutie bolo sťažovateľovi riadne doručené na adresu sídla sťažovateľa 16.09.2015 (oznámenie rozhodnutia orgánu verejnej správy), čo preukazuje v administratívnom spise pripojená doručka. Na doručke vedľa riadne čitateľného dátumu 16.09.2015 je podpis s poznámkou „Splnom.“. Rovnako pečiatka na doručke potvrdzuje dátum 16.09.2015. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby v zmysle § 181 ods. 1 S.s.p. uplynula teda 16.11.2015 (pondelok).

Rovnako je zo spisového materiálu nesporné, že žaloba datovaná k 18.11.2015 bola sťažovateľom podaná na poštovú prepravu 18.11.2015 (streda - ako to vyplýva zo založenej obálky) a bola doručená správne súdu 20.11.2015.

12. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom správneho súdu, že žaloba bola podaná oneskorene, a preto správny súd postupoval správne ak žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. d) S.s.p. odmietol.

13. Tvrdenie žalobcu týkajúce sa popretia prevzatia preskúmaného rozhodnutia 16.09.2015 štatutárnym orgánom sťažovateľa a jeho tvrdenie, že ho prevzal až 18.09.2015, nemá oporu v spise a sťažovateľ žiadnym spôsobom toto svoje tvrdenie v súlade s ustanovením § 121 S.s.p. o dôkaznej povinnosti nepreukázal. Rovnako nepovažuje kasačný súd v prejednávanej veci za relevantné tvrdenie, že mu nebolo umožnené nahliadnuť na predmetnú doručku tak, aby mohol posúdiť či bolo doručenie naozaj vykonané 16.09.2015.

14. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 24 zák. č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov, podľa ktorého postupoval žalovaný a podľa ktorého sa písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať. Z tohto ustanovenia vyplýva, že preskúmané rozhodnutie, ktoré preukázateľne prevzal splnomocnenec, bolo sťažovateľovi riadne a účinne doručené, aj keď nebolo prevzaté priamo štatutárnym orgánom.

15. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd postupoval správne a neporušil zákon, keď žalobu ako podanú oneskorene odmietol. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné uznesenie správneho súdu neboli v konaní o kasačnej sťažnosti zistené, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná, a preto ju v súlade s ust. § 461 v spojení s § 457 ods. 2 S.s.p. kasačný súd ako nedôvodnú zamietol.

16. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).